

Iubire hibernală

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Cât de frumos îmbracă iarna bradul
Cu fluturi albi, cu stele argintii,
Cum strălucește-n palma lunii jadul
Iubirii hibernale, doar să vii

Pe-aleea poleită spre cetate.
Să desenezi, cu pașii prin omăt,
Inimii zâmbind în roșu colorate
Și-am să-ți respir aroma, să mă-mbăt

La fiecare adiere mută
A vântului cetății din Sibiu
Când printre versuri albe ne sărută
Și luminează cerul cenușiu.

- Ce crezi, iubite, că pământu-i sferic,
Iar fluviul când se varsă în ocean
Urmându-și cursul tandru, ezoteric,
Trece prin suflet? Ce meridian

Te ține-atâta vreme la distanță,
Sau nu știi că mă doare și mi-e dor
De noi cei rătăciți într-o romanță
Când cei din jur priveau stăruitor

Sărutul tău pe mâna-mi tremurândă
Ce-a-ntârziat puțin pe inelar,
Acelui vis îi mai plătesc dobândă,
Sibiul e când dulce, când amar.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif